

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorvm, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

VII. Et hanc communicatione[m] Maiestatis diuina sine permixtione,
abolitione vel abnegatione humanæ naturæ, etiam in gloria, fieri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

Anima vniōnē fortita ad Verbū delcen-
dit in infernum, Diuīna autem virtute & effu-
sia vīens dixit compeditis: Egredimini.

Idem lib. I. ad Reginas: Christus ut Deus
vīuificat per propriam carnem.

VII.

*Et hanc communicationē Maiestatis
diuinæ sine permixtione, abolitione vel abne-
gatione humanae naturæ, etiam in
gloria, fieri.*

Matth. 16. Filius hominis venturus est in
gloria patris sui.

Et Actoř. I. Sic veniet, quemadmodum vi-
distis euntem in cœlum.

Athanasius dialogo 5. de Trinitate Κατά
τὸν φύσιν τὸν ἴδειν ἀποτελεῖ τὸ ζῶον συδοκεῖ τῇ ια-
τῇ, καὶ τὸ ζῶον εἶναι λογικὸν ψηφισμένον.

Humanitatem illam suā supra & ultra pro-
priam ipsius naturam, pro suo beneplacito
perfectam reddidit, non tamen prohibet,
quò minus sit animal rationale seu vera hu-
mana natura.

Theophylactus ex Chrysostomo in caput
Matth. 18. εγὼ δὲ τοῖς κατάκειται φύσις, κατὰ τὴν
οὐρανὸν δὲ θεοῦ αὐτοῦ χριστὸν ἐνώπιον θεοῦ τοῦ, ἐλατ-
τὸν εἰχοίν κατὰ πάντα.

Ego prius damnata natura, nūc Deus exi-
stens secundūm vniōnē ad filium Dei absq;
naturarum confusione accepi potestatem
omnium.

Cvll.

Cyrillus lib. 4. cap. 24. Totum corpus suum viuifica Spiritus virtute plenum esse ostendit, non quod naturam carnis amserit, & in spiritum mutata sit, sed quia cum Spiritu coniuncta, totam viuificandi vim hausit.

Idem de incarnatione cap. 8. In carbone tanquam in imagine licet conspicere, adunatum quidem humanitati Deum Verbum, transformasse assumtam naturam in suam gloriam & operationem, sicut ipsis ligno affixus, ita adunatus est inestimabiliter humanitati Deus conferens ei etiam naturæ suæ operationem.

Theodor Dialog. 2. Υπὸ τοῦ πεποιηθέντος αὐτοῦ ἀφεότητος μὲν αὐτὸν οὐδὲν οὐδὲν αἰτάδες καὶ αἴτιος, οὐ τῷ δείᾳ θεοῦ οὐδὲ ξεσκομένον καὶ παρὰ τῷ ἐπαγγελίῳ συγχωνεῖται οὐδὲν. σῶμα δὲ ὅμοιον εστι, τὸν περιεχόντα γενετικόν.

Corpus Dominicum surrexit à mortuis incorruptibile, impossibile, immortale, diuina glorificatum gloria, & à cœlestibus adoratur potestatibus; Corpus tamen est, & habet, quam prius habuit, circumscriptionem.

Idem Dialogo 3. probat hanc Apollinarij sententiam: Si mixtio ignis cum ferro, quæ ferrum ostendit igneum, ita ut etiam ea faciat, quæ sunt ignis, non mutat naturam ferri: Neque igitur Deus cum corpore vno est mutationis corporis, licet corpori diuinæ operationes præbeat.

Damalce-

Damascenus lib. 3. cap. 17. ἡ Φιλέα σὺν τὰς δεῖς ἐνεργείας ἐπλήτισε, διὰ τὴν πρᾶξην λόγον αὐτοφρεσύτων ἐνώσιν ὑπότοι τὴν καθ' ὑπόσασιν, φέμενος τὸν κατὰ φύσιν ἴδιων ὑπόσασιν ἐκπίωσιν.

Caro Domini locupletata est diuinis operationibus, propter hypostaticam eius ad verbum vniōnem, non passa excidentiam eorum, quæ secundūm naturam ipsi propria sunt.

Idem lib. 2. cap. 22. εἰ γὰρ τῆς ἀγνοίας τὸ μέλλον τοφύσεως λιβ. ἡ Φιλέα τυχεῖ) εἰλλάδιος καθ' ὑπόσασιν ἐνώσεισι τῷ θεῷ λόγῳ, πάνταν τὴν γνῶσιν ἔχειν & χάρειπ, ἀλλὰ διὰ τὴν καθ' ὑπόσασιν ἐνώσιν. Et paulò pōst: οἵτινες Φιλέας ἡ μὲν διάφοραι φύσεις, διάφοραι καὶ διελήσεις φύσεις, ἡγενεράτης διωμέτερις.

Diuinī anima, eisī secundūm se erat naturae ignorantis futura: attamen secundūm hypostasiā vñita Deo verbo, omnium cognitionem habuit, nō ex gratia seu participatiue, sed propter hypostaticam vñionem. Et paulò pōst: In Domino nostro IESV CHRISTO, quia naturae differunt, differunt etiam naturales scientiae & voluntates Diuinitatis & Humanitatis.

VIII.

Humanam naturam diuinæ Majestatis, quæ Dei propria est, participem & capacem si se propter vñionem & pro modo vñonis hypostaticæ.

Coloff. 2.